Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 27. czerwca 1910.

Nr. 133.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 6. czerwca 1910 L. 8728/pr., o poborze dodatków krajowych do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w r. 1910 i o upoważnieniu Wydziału krajowego przez Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 13,764.376 K.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najłaskawiej Najwyższem postanowieniem z 25. maja 1910 zatwierdzić uchwałę Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w sprawie ustanowienia dodatków krajowych na rok 1910 i upoważnienia Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 13,764.376 K, a to co do poboru dodatków krajowych pod warunkami unormowanymi Najwyższem postanowieniem z 1. lipca 1898.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od domów

wolnych po 72 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości po 78 halerzy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. p. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków wymienionych powyżej w ustępie 1-szym w wysokości po 67 halerzy zaś do podatków w ustępie 2-gim wymienionych po 73 halerzy.

Pożyczka w kwocie 13,764.376 K ma być użytą na pokrycie niedoboru w roku 1910.

Na oprocentowanie i umorzenie tej pożyczki wstawiać będzie Wydział krajowy odpowiednią kwotę do każdorocznego preliminarza funduszu krajowego.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 134.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 9. czerwca 1910 L. 9029/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 29. maja 1910 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galic. Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1910 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Kamionka strumiłowa.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Kamionce strumiłowej zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w roku 1910 dodatki powiatowe w wysokości 48% (czterdzieści ośm) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe przypisanego §-fem 12 ustawy z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 135.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. czerwca 1910 L. 63.816, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Stryju koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kraj. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Stryju na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. marca 1895 (Dz. u. kr. Nr. 26) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 136.

Rozporządzenie

c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z 8. czerwca 1910 L. I. $\frac{2908}{35}$/2 którem na podstawie artykułu XI. L. 1. ustawy z 1. sierpnia 1895 Dz. u. p. Nr. 112, wydaje się w porozumieniu z c. k. Sądem krajowym wyższym w Krakowie dla gminy miejskiej Biała regulamin wypowiadania i opróżniania mieszkań.

Dla wypowiedzenia i opróżniania mieszkań, lokalności przemysłowych, handlowych i tym podobnych ubikacyi obowiązują w braku odmiennej umowy między stronami następujące przepisy.

§ 1.

Prawidłowymi terminami opróżniania mieszkań są:

A) dla mieszkań rocznych:
1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października.

B) dla mieszkań miesięcznych:
dzień ostatni każdego miesiąca.

§ 2.

Wypowiedzenie mieszkania najętego za czynszem rocznym, jakoteż wszystkich innych w ten sposób wynajętych lokalności t. j. t. zw. najmów rocznych albo takich najmów, których umówiony okres trwa dłużej niż jeden rok musi nastąpić dla najbliższego terminu opróżnienia w pierwszych 14 dniach poprzedzającego kwartału, a mianowicie dla terminu styczniowego w czasie do 14. października włącznie, dla terminu kwietniowego do 14. stycznia włącznie, dla terminu lipcowego do 14. kwietnia włącznie, dla terminu październikowego do 14 lipca włącznie.

§ 3.

Przy mieszkaniach miesięcznych t. j. takich, przy których ustanawia się czynsz miesięczny i które wynajmuje się od miesiąca do miesiąca, jakoteż przy najmach, których umówiony okres trwa wprawdzie dłużej niż miesiąc, jednak nie dosięga roku wypowiedzenie ma nastąpić w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca opróżnienia.

§ 4.

Przy mieszkaniach, których nie uważa się za miesięczne (§ 3) płacenie czynszu najmu w ratach miesięcznych nie uchyla obowiązku wypowiedzenia w terminach w § 2 oznaczonych.

§ 5.

Po dokonanem wypowiedzeniu obowiązany jest najmobiorca aż do oddania najętych przezeń przedmiotów dozwolić na oglądnięcie chcącym je nająć, jednakże tylko w dnie powszednie w czasie od godziny 11-tej przed południem do 1 popołudniu.

Chcącemu nająć musi towarzyszyć najmodawca lub tegoż zastępca, dotychczasowy najemca nie powinien przez oglądanie być niepokojonym ponad nieodzowną potrzebę.

§ 6.

Opróżnianie mieszkań albo innych najętych lokalności winno być rozpoczęte najdalej w południe 29. marca, 28. czerwca, 28. września i 29. grudnia, mieszkań miesięcznych w południe w dniu poprzedzającym termin opróżnienia i od tej chwili musi się odstąpić odpowiednie miejsce stronie sprowadzającej się celem umieszczenia swych ruchomości.

Zupełne opróżnienie przedmiotu najmu musi nastąpić przy mieszkaniach rocznych po południu 1. kwietnia, 1. lipca, 1. października i 1. stycznia przy mieszkaniach miesięcznych z upływem ostatniego dnia miesiąca.

Gdyby ostatni termin do zupełnego opróżnienia przypadał na niedzielę lub uroczyste święta przedłuża się go do południa następującego dnia powszedniego.

§ 7.

O ile niniejszy regulamin wypowiadania i opróżniania mieszkań nie zawiera specyalnych postanowień, wchodzą w zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy prawne.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z pierwszym dniem kwartału kalendarzowego, następującego po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 137.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 9. czerwca 1910 L. 9109/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 29. maja 1910 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1910 o poborze dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w r. 1910 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt), od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 138.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 9. czerwca 1910 L. 9110/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 29. maja 1910 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1910 o poborze dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich w powiecie przemyślańskim.

U c h w a ł a.

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w roku 1910 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 64% (sześćdziesiąt cztery) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 139.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 9. czerwca 1910 L. 9111/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 29. maja 1910 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 19. lutego 1910 o poborze dodatków gminnych do podatków bezpośrednich w gminie Mielec.

U c h w a ł a.

Reprezentacyi gminnej w Mielcu zezwala się w myśl § 82 ustawy z dnia 13. stycznia 1909 Dz. u. kr. Nr. 22 pobierać w roku 1910 dodatki na potrzeby ściśle gminne w wysokości 127% (stodwadzieścia siedm) od państwowych podatków bezpośrednich w gminie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 23% dodatku na potrzeby szkolne.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 140.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. czerwca 1910 L. 68.425 w sprawie zezwolenia gminie Podwołoczyska na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Podwołoczyska na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. przyzwolonej pierwotnie ustawą z 11. lutego 1906 Dz. u. kr. Nr. 39 a to na przeciąg lat pięciu, począwszy od 1. stycznia 1911 do końca grudnia 1915 w dotychczasowej wysokości i pod dotychczasowymi warunkami.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 141.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 21. czerwca 1910 L. VII. b. 1792/51, o grożącem niebezpieczeństwie cholery.

C. k. Namiestnictwo uznając niebezpieczeństwo zawleczenia cholery do kraju za groźne ze względu na szerzenie się tej choroby w Rosyi, ogłasza niniejszem na podstawie postanowień punktu 28. „Instrukcyi o cholerze“ wydanej reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 5. sierpnia 1886 L. 14.067, republikowanej obwieszczeniem tutejszem z 19. lipca 1892 Dz. u. kr. Nr. 48, że z chwilą ogłoszenia niniejszego obwieszczenia obowiązują przepisy zawarte w tej instrukcyi, a tyczące się postępowania w czasie niebezpieczeństwa zawleczenia cholery do kraju, jako też w razie jej pojawienia się w granicach kraju.

W szczególności należy:

1. przeprowadzić natychmiast, ile możności jak najdalej idącą asanacyę gmin, zakładów publicznych i domów prywatnych przez usunięcie wszelkich nieczystości i dbanie o czystość nadal, zabezpieczenie ludności dobrej i zdro-

wej wody do picia i do użytku domowego, jako też świeżego powietrza w zakładach publicznych i domach prywatnych.

2. Zwracać szczególną uwagę na stan zdrowia osób, pochodzących z okolic cholerą nawiedzonych w miejscu ich każdoczesnego pobytu.

Właściciele hoteli i zajazdów jako też osoby, które przyjezdnych obcych na mieszkanie przyjmują, mają obowiązek o przyjeździe takich obcych i o ich stanie zdrowia natychmiast miejscowej władzy policyjnej donosić. Osoby takie muszą być poddane pięciodniowej obserwacyi ich stanu zdrowia, bez ograniczenia jednak ich osobistej wolności, a wrazie zamierzonej przez nich zmiany miejsca pobytu w ciągu tej obserwacyi, należy zawiadomić o tem Zwierzchność gminną nowego miejsca przeznaczenia w celu dokończenia pięciodniowej obserwacyi. W razie pojawienia się podejrzanych objawów chorobowych u takich osób, należy natychmiast zawiadomić o tem Zwierzchność gminną.

3. Ogłosić w każdej miejscowości w sposób właściwy, że obowiązek donoszenia Zwierzchności gminnej (przełożonemu obszaru dworskiego) o każdym wśród wymiotów, rozwolnienia i kurczów, pojawiającym się przypadku zachorowania ciąży na lekarzach ordynujących, przełożonych zakładów przemysłowych i publicznych, właścicielach domów, osobach wynajmujących mieszkania i w ogóle na wszystkich osobach, które dowiedziałyby się o takich przypadkach zachorowania.

4. W razie otrzymania takiego doniesienia winna Zwierzchność gminna (przełożeństwo obszaru dworskiego) zawiadomić o tem bezzwłocznie w drodze telegraficznej lub przez umyślnego konnego posłańca właściwą władzę polityczną I. Instancyi, ze swej zaś strony postarać się o odosobnienie mieszkania, w którem się chory znajduje aż do chwili przybycia zastępcy władzy politycznej, ewentualnie przez postawienie warty przed domem zapowietrzonym.

5. Obowiązkiem każdej Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) jest postarać się zawczasu o jakiś odosobniony i w najniezbędniejsze sprzęty zaopatrzony lokal, w którym możnaby umieszczać chorych cholerycznych, jakoteż o odpowiedni zapas niegaszonego wapna i czystego płynnego kwasu karbolowego w celu przeprowadzenia dezinfekcyi mieszkań i sprzętów zapowietrzonych.

Wszelkie przekroczenia tych przepisów o ile nie podpadają postanowieniom ustawy karnej, karane będą na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 Dz. p. p. Nr. 198, grzywną do 200 koron lub aresztem do dni 14.

Lwów, dnia 21. czerwca 1910.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.